

המשך סיפור לשבת – איש וביתו.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

ומאיר, וכלל ידוע הוא, שהדבר הראשון שעושים בבית, עושה רושם גם לעתיד, לכל החיים בבית לכל בני המשפחה לאורך ימים ושנים.

הדלקת נר חנוכה נועדה להקרין לרשות הרבים שכאן לא מכניסים את החושך היווני, כאן מאירים את הבית בנר מצווה ותורה אור.

אבא ואמא בכל בית יהודי יודעים שזו מטלה משותפת, שנעשיית בצוותא, כאיש אחד, בלב אחד בשלמות רוחנית.

הם מצווים כל הזמן לעסוק בחינוך ילדיהם, כלומר להחזיר בהם אור, ועוד אור ועוד אור של יהדות.

כשהבעל נעדר עושה זאת האשה, כשהאשה נעדרת עושה זאת הבעל.

הדלקת הנרות בבחינת מוסיף והולך כבית הלל, היא ביטוי להארה המשותפת של בני הזוג שחייבים ביחד לעסוק בחינוך ביתם ברוח החשמונאים מוסרי הנפש, ולהוסיף אור לא לנוח, כל הזמן, שמונה ימים שהם כנגד ימי חיינו בעולם הזה, ואם... בגבורות... שמונים... שנה".

אוזניה של אורית כאפרסכת.

"והדברים הם פשוטים בתכלית, ולכן חז"ל תיקנו שאשתו, היא ביתו, וכולל גם להדליק נר במקום בעלה והיא כמו מאותתת לקב"ה, אני שותפה מושלמת של בעלי לחינוך ילדי, אני סוללת יחד איתו את הדרך העולה למקדש.

ואם אשה מנצלת את אותה חצי שעה שנשים פטורות ממלאכה, כדי להתבונן בנרות ולתת אל ליבה, היא תוכל להבחין בין הלהבות המרצדות בפניהן הבורקות של אמותינו הקדושות, אמותיהן של השופטים, הנביאים, החשמונאים שידעו שחלנך זו משימה משותפת, והיא סוד קיומו ונצחיותו של הבית היהודי...".

אורית לא הייתה זקוקה ליותר, היא ירדה בזריזות מגרם המדרגות, הניעה את מכוניתה, ניגבה דמעה קטנה והרהרה בליבה "מעתה ואילך בעלי הוא שותף שלי... אנחנו נחנך את ילדינו לאור הנרות של נשות ישראל הקדושות מדור דור, ביחד".

לפעמים דרשה קטנה בין מנחה למערב, כזו שנאמרת לפעמים במרצה, שלא נותנים עליה תשומת לב רבה, יכולה לחולל נפלאות, כי הלוא מלך מלכי המלכים הוא זה שמחליט איזו מילה פועלת על הלב, ומה התיזומן הנכון.

מילתא דבדיחותא

זאץ והקסר

כאכו מספר דקא, נפנס ח'צקא אמרה, אכחין באזא שישא ואכא אג הדג אבד. "מי שאוכל אבד, אג אבד", אמר או ח'צקא בקלטה.

"זה דווקא טוב מאוד", השיב או זאץ ונטא אזר כיום אהדג האטאון, "מי צריך נודניקים קבקר..."

נשיקות פיהו

חידושים על פרשת השבוע

"ויהי מקץ" וכו' (מא' א')

ידוע שחג החנוכה חל תמיד בפרשת מקץ.

ופרשת מקץ זו הפרשה היחידה שבסופה כתוב את מספר האותיות שיש בפרשה, שהם 2,025. (שבדרך כלל כתוב את מספר המילים בלבד)

ומבארים שזה רמז לחנוכה שתמיד חל בפרשה זו. שהרי אנו מדליקים בחנוכה **"נר"**, ו-**"נר"** בגימטריה זה **250**. כפול שמונת הימים שמדליקים בהם, זה יוצא **2000**. (250 X 8 = 2000). והעשרים וחמש הנותרים זה כמנין **"פה"**, שזה התאריך שמתחילים להדליק את הנרות (כ"ה כסלו) וזהו הרמז לחנוכה בפרשת מקץ.

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

מקום זה יכול להיות שלך ועכשיו ב 10% הנחה. לפרטים: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים 052-718-38-66

ארגון "זכרון יהודה" עלוני שבת בשבתו- מדי שבוע יוצא העלון "זכרון יהודה" העלון כולל רעיונות מפרשת השבוע ועניני ידימוא. בתרומה ניתן להקדיש לרפואה, הצלחה, וכד'.

הילדים- מדי שבת מתאספים ילדים טהורים לקריאת תהילים במקלט ברח' קהילות יעקב 72 בשעה 2:00 בצהריים. משתתפים עשרות ילדים! ניתן להקדיש את התהילים להצלחה, לרפואה, לע"נ ועוד. תהילים של תינוקות של בית רבן ביום שבת קודש - פי אלף מיום חול! יש לכם זכות להיות שותפים!

לתרומות: 052-718-38-66

מדור חודשי חדש! פרטים בעמוד 2.

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 16:17
יציאת השבת: 17:08
רבנו תם: 17:39
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

פרשת מקץ-חנוכה

המנורה שאיחדה

סעדיה הצורך היהודי התגורר בעירה קטנה בתימן. הוא התברך בידי אומן ובהם חרט בכסף וזוהב באומנות רבה. שמעם של תכשיטיו הגיע גם לאוזני הגויים, והם היו מזמינים אצלו תכשיטים יקרים לנשותיהם. בתחילה שילמו לו בעין יפה בתשלום הגון, אך משהורע מצב היהודים, החלו הגויים להזמין תכשיטים יקרים ב"הקפה" בהבטיחם לשלם בעתיד, אך הם לא התכוונו לכך באמת.

למרות עיסוקיו הרבים ורצונו להשביע את רצון המושלים הגויים, לא זנח סעדיה את דרך התורה. הוא הקפיד מידי ערב ללמוד בשיעור לבעלי מלאכה, ואף את בניו האהובים עזרא ונחמיה שלח ללמוד ב"כותאב" אצל ה"מורי".

המצב הלך והחמיר. דרישות הגויים לא ידעו שובעה, ותשלום אין, סעדיה ירד כליל מנכסיו, ולא ידע כיצד יוכל להמשיך ולספק את דרישותיהם של הגויים העריצים. ערב אחד שב סעדיה מבית הכנסת וסיפר לאשתו ולבניו בהתרגשות: "שליחים טובים הגיעו מארץ הקודש, הם באו לכאן ב'ציפור' גדולה מברזל והם מזמינים אותנו לשבת איתם ב'ציפור' הזו ולבוא לגור בארץ ישראל!!!!"

עיניהם של עזרא ונחמיה אורו, להפתעה שכזו לא ציפו כלל, הם יזכו להגיע לארץ ישראל!

לאכזבתו של סעדיה נותר מקום ב'ציפור' רק לשני בניו. הוא החליט לא להחמיץ את ההזדמנות היקרה שנקרתה לפניו, וליווה את עזרא ונחמיה לעבר המטוס בתקווה שהוא ואשתו יצטרפו אליהם ב'ציפור' הבאה. לפני שנפרדו תחב סעדיה בידו של כל אחד מהבנים צרור כבד: "מכיוון שאנו נפרדים בחג החנוכה בחרתי להעניק לכל אחד מכם חנוכה מעשה ידי, כדי שתזכרו תמיד את אור התורה, ולא תטסט מדרכה", דמעות חנקו את גרונו של סעדיה, אמם אף היא התייפחה חרש, היא חבקה את בניה חיבוק עז, ושניהם ענו לה בקול רועד: "אל תדאגי אמא'לה יקרה, תמיד נזכרו את הדרך שבה חינכתם אותנו, ובעזרת ה' תגיעו אתם ב'ציפור' הבאה. ניפגש בארץ הקודש!!!!" נפנוף אחרון לשלום, עזרא ונחמיה נבלעו בבטנה של ה'ציפור'...

כשנחת המטוס על אדמת ארץ ישראל, קידמה את העולים מתימן שירת "הבאנו שלום עליכם". לתדהמתם הרבה ניגשו גברים גלוי ראש לסייע להם, ולא ניכר עליהם כלל שיהודים הם. האחראים על העליה דאגו להפריד בין נחמיה לעזרא, וכל הפצרותיהם להישאר יחד נפלו על אוזניהם ערלות. לא עברו ימים מרובים וה'סימנים" הפאות - שפארו את פניהם נגזזו, ותחתן הופיעה בלורית שופעת.

משבר קשה פקד את שני האחים, הם חלו מנגעוועים להוריהם שנשארו בתימן ולא הצליחו לעלות לארץ. בלילות חלמו באהבה על ביתם הקטן בתימן, על השבתות המיוחדות שחוו בחיק משפחתם, ועל ה'מורי' האהוב שהיה אוסף אותם סביבו ב'כותאב' ומלמדם תורה.

אך הזמן רפא את פצעי געגועיהם. ולדאבון הלב התרגלו אט אט לאווירה הקיבוצית החילונית. הם כמעט שכחו זה את זה וזנחו את חיי התורה והמצוות. אך על דבר אחד לא ויתרו, בכל שנה כאשר התאספו בני הקיבוץ לעולות אל הנרות בחנוכה הצבעונית הגדולה, נהגו עזרה ונחמיה להדליק כל אחד את חנוכיתו במקום סתר. לאור הנרות נזכרו בגעגועיהם בעברם שכמעט נשכח מהם, אולם אחרי חנוכה שוב שכחו מהכל.

חלפו שנים ובמאהל הצבאי הכריז המפקד על הפוגה קלה באימונים עזרא פנה במהירות לאוהלו, הוציא את החנוכה מהשק המרופט, ליטף אותה באהבה, הדליק את הנרות ובךר הבברה התימנית המסורתית. עיניו כוסו בדוק של געגועים והתלחלו מדמעות, אך מיד התעשת, שקפיף החוצה ולנגד עיניו ענץ אור נרות מאהאל השכן. סקרנות אחזה בו והוא פנה לראות מי הוא החייל הנוסף שניצל את הפוגה להדלקת נרות חנוכה...

משגילה את החנוכה שבאוהל הסמוך, קפא עזרא על עומדו וזעקה איריה נמלטה מפיו. נחמיה שעמד מול חנוכיתו ושמע את הזעקה, פנה לאחוריו ושאל את החייל החיוור: "מדוע כה נבהלת יא אחי?" עזרא התקשה להציא מילה מפיו, הוא גרר את נחמיה לאהלו, והציב אותו מול החנוכה שלו.

כעת חוורו פניו של נחמיה אף הוא. "מניין לך החנוכה?" שאלו שניהם באחת!
ההכרה היכתה בהם כברק: "אחים אנחנו!" הם נפלו זה על צוארו של זה, עיניהם זולגות דמעות של התרגשות והם ממאנים להתנתק איש מעל אחיו. כך ישוב כל הלילה והעלו זכרונות שנכחים מבית אבא.

כשקנייה הראשונה של השמש נראו מזרח, אמר עזרא בקול מהורהר: "בטוח אני שפגישתנו היום מהווה סימן עבורנו שכעת, כאשר אנו עצמאיים, עלינו לשוב ולקיים את דברי אבינו היקר". נחמיה הנהן בראשו בהסכמה, והוסיף: "מידי שנה בשנה נקפיד להדליק חנוכיות אלה שבוכותן נפגשנו. את אור התורה נזכור, ומדרכה לא נטסה לעד".

334

לדיווג הגון:
מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

לעילוי נשמת:
הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,
הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא,
שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בת חנה, משה עזי בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבהר, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס.

לרפואה ולהצלחה:
מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, חננאל בן קרין, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה- רוגית בת מרים שאול בן יפת- ציונה בת רחל מירב בת ציונה- יעל בת מירב
לע"נ: שלום בן סעדיה- רחל בת מהדי

לתרומות לעלון- להנצחות ולתגובות: 052-718-38-66 מאיר נוראני

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי: 7183866@gmail.com

צפת של מעלה – סיפורים מסמטאות צפת.

מאת הסופר הרב אברהם ישראל פרידמן.

מדור חודשי חדש!
מתוך מגזין במה.

סיפור לשבת – איש וביתו.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

סיור חנוכיית לילי בסמטאות העיר העתיקה בצפת.

לאחר שכלתה רגל מן 'השוק העירוני' בצפת ובחסות צינה כבדה יצא הסופר הרב אברהם ישראל פרידמן לסיור חנוכיית לילי בסמטאות העיר העתיקה * התיעוד המאיר והייחודי לפניכם.

זה קרה לפני כמה וכמה שנים טובות. בשעת ערב של חנוכה - לאחר שכבר כלתה רגל מרחבת 'השוק העירוני' - יצאתי לסיור קצר בעיר העתיקה שלנו. הרחובות היו שוממים כפי שלא היו עד הנה, והסיבה הלא פשוטה: זאת כל צפתי יודע, כי החורף הצפתי האמיתי מתחיל היום, בימי החנוכה. המעלות צונחות לכיוון המינוס והתריסים בבתים מוגפים. הצינה שולטת בעוז, מקפאה, לא מאפשרת שהייה בת יותר מדקה בחוץ.

שוטטתי עם המצלמה בין הסמטאות השונות ופגשתי אותן רטובות ונקיות. נקיות תרתי-משמע: כי במזג אוויר חורפי-גלילי מצמית שכזה, איש לא העז להגיע לסיור חנוכיית וצפת נשארה - שבח לבורא - נקייה מיהודים שאפילו לא יודעים שהם מתייוונים. כמו שמגיע לה תמיד. להישאר זכה וטהורה כמו שאבניה הקדושות רוצות.

מפום את יגונו של ידידי בעל-המנון הנשמת ר' שמואל גרינומן "אני ישנה וליבי ער", פגשתי כמה יהודים של לילה, כמו למשל חסר-בית שמוצא מרק מהביל בבית האבך שליבו ער המתגורר בסמטת הרב אבוהב, מטרים ספורים מבית הכנסת העתיק המפורסם. אבל לנרות לא היה קר בקור הזה. הן נשארו בחוץ זמן רב; המשיכו להאיר את הסמטאות באור יקרות שאין דומה לו. בקושי מוגנות הן, אבל בהחלט מוגנות מפני רוחות יווניות זרות.

בבית כנסת האר"י האשכנזי כמו גם בבית הכנסת 'רבי יצחק אבוהב' הדליקה נרות בסביבות השעה 4:40, רגעים לפני השקיעה, מפני שלאחר תפילת ערבית בית הכנסת סוגר את שעריה וחוששים מפני הדליקה.

בבית הכנסת 'רבי יצחק אבוהב' התכבד חכם אמנון כוהן הי"ו בהטבת הנרות, וזאת בחנוכייה מיוחדת שנתרמה לע"נ חכם פראזי חדר זצ"ל - אביו של הגבאי רבי שלמה חדר הי"ו, ואילו בבית הכנסת האר"י הוטבה חנוכיית הזהב הגדולה אותה תרם בשנת תשמ"א הגבאי המיתולוגי של בית הכנסת ר' משה גרוס ז"ל. טרם תפילת ערבית נערך שיעור מיוחד לחנוכה מאת הרה"ג רבי נחום גוטמן שליט"א - ראש מרכז 'מיתר שבלב' בעיר העתיקה.

"עיר המקובלים", רשמתי לעצמי אז, הדליקה נרות בחסות הערפל והזכירה את הדלקת הנרות בימי אפלה, ימים שבהם חושך "כיסה ארץ וערפל לאומים". בימים ההם - בזמן הזה.

אני שמח להגיש בפניכם ציור תמונות שצילמתי אז, תמונות שיכניסו אתכם לאווירה של חנוכה בעיר הקודש צפת. חנוכה באור אחר. ויהי רצון שנוכה כולנו לאורו של חנוכה, אור של תורה שבעל פה ואור קדושת התורה. (מתוך מגזין במה)

לתגובות, ולכל מידע על צפת: abyisrael@gmail.com

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת מקץ-חנוכה

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה"
במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 כאו האהונוכס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

העלון מוקדש
לעילוי נשמת
אימי מורתי:

שרה נוראני
בת מרים
אהובה

שלט מאיר עיניים בית הכנסת "שונה הלכות". הגבאי עמד בחוץ וליקט עוברים ושבים למנון. אורית נכנסה ועלתה בגרם המדרגות לעזרת הנשים. היא הביטה בשעונה, אתפלל עמם מנחה, אניע את הרכב ועוד אספיק להגיע להדלקת נרות. תפילת מנחה הסתיימה ואורית פנתה לרדת כשלפתע שמעה את קולו של רב השכונה ראובן אילני, העומד לשאת שלוש דקות דברי תורה בין מנחה לערבית. "רבתי, האם אתם מעלים בדעתכם שיהודי יקום בבוקר ויגיד לאשתו "תראי שושנה, אני לא מרגיש טוב, עשי לי טובה, תניחי במקומי תפילין..." המתיפללים פרצו בצחוק רועם, והתפוח הזה מצא חן בעיני אורית שהחליטה להישאר בעזרת הנשים עד תום הדרשה.

"תראו רבותי, אשה לא יכולה להניח תפילין במקום בעלה. זו מצווה שמוטלת עליו. אשאל אתכם שאלה נוספת, יהודי שרוע במיטתו ולא רוצה לקום, עצלן. הוא קורא לאשתו ואומר לה "תשמעי רוזה, עוד 10 דקות סוף זמן קריאת שמע, עשי לי טובה תגידי במקומי קריאת שמע..." פריצי צחוק.

"אתם צוחקים צחוק בריא וזה יפה" אומר הרב אילני "בהחלט מגוחך לחשוב שאשה תחליף את בעלה בקיום מצוות ציצית, סוכה, לולב, אכילת מצה ועוד. לא יעזור שומדבר, למרות שבעל ואשה הם גוף אחד, נשמה אחת, רוב המצוות מוטלות על הבעל, ואין אשתו יכולה להחליפו בהן. אבל יש מצווה אחת שהאשה מחליפה את בעלה בגאון, בשמחה וטוב לבב. הדלקת נר חנוכה. הבעל יכול להיות בשרות מילואים או עדיין במקום עבודתו, או תקוע בפקק תנועה. אשתו לוקחת את החנוכה, ממלאה את הקנים בשמן, מסדרת פתילות, מביטה בשעון, ובדיוק עם צאת הכוכבים תברך ותדליק. הנרות דולקים כאן בבית, והבעל יוצא חובה אפילו כשהוא בחו"ל. לא יאומן. מדוע? ובכן קהל קדוש, חז"ל מכנים מצוות הדלקת הנרות "מצוות נר איש ובתו", ואין ביתו אלא אשתו. זו מצווה המוטלת על שניהם, ומה מיוחד בה שהבעל והאשה יכולים לחפות זו על זה? ובכן חנוכה הוא חג החינוך. בעבר חנוכה את המזבח, חנכו את המקדש, כיום עושים חנוכה בית וכאשר חונכים את הבית בפעם הראשונה, מה רוצים? רוצים שהבית יהיה מחונן

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה
ונכנסים להגרלות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 03-509-1000

לתרומות וישועות:
1800-20-22-20

קו הצלת חיים.
03-748-16-11
קו מגזין הצעירים
המדת שמעון
03-30-415-72

פיצוחי עושתמי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים
בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א
לכבוד שבת קודש!
בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233

עולם ההדפסות

חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות
במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

לה' הארץ ומלואה!
מוניות דקר
בהנהלה חדשה
שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ
טלפון בקו
03-676-8181
לא גובים
הונעה טלפונית